Nr 674

av herr Johansson i Skärstad m. fl.
om ökad samordning mellan den samhälleliga kulturpolitiken och den allmänna samhällsplaneringen.

Såväl staten och landstingen som kommunerna har under senare år kraftigt ökat sina insatser på det kulturella området. Målet har först och främst varit att bredda intresset för kultur och att möjliggöra för alla folkgrupper att få del av olika kulturyttringar och utöva egen aktivitet. Dessa insatser bör betraktas som en del av den allmänna välfärdspolitiken, även om det i det här fallet rör sig om andra värden än rent materiella.

De medel man använder sig av för att uppnå de angivna målen är mycket varierande. En del av insatserna tar främst sikte på att öka kunskapen och skapa förståelse för olika kulturyttringar. Folkbildningsarbetet spelar här en viktig roll. Andra åtgärder syftar till att riva ner de ekonomiska kulturbarriärerna och att göra kulturen mera lättillgänglig i den meningen att den kulturella verksamheten decentraliseras och förs ut till arbetsplatser och andra ställen där det traditionellt inte bedrivits något kulturell verksamhet. En tredje grupp av åtgärder syftar till att förbättra kulturarbetarnas ekonomiska villkor och att öka deras utbildningsmöjligheter. Samhällets kulturinsatser spänner på detta sätt över såväl produktion och distribution som konsumtion av kultur.

Ett karakteristiskt drag är att kulturpolitiken efter hand kommit att spänna över ett allt bredare fält. Detta stämmer också väl överens med den breddning av begreppet kultur som skett i den allmänna debatten. Den utvecklingen bör enligt vår mening hälsas med tillfredsställelse och om möjligt påskyndas.

Särskilt angeläget är det enligt vår uppfattning att man får en fast anknytning mellan insatserna på det kulturpolitiska området och den allmänna samhällsplaneringen.

Kulturpolitiken får inte utformas så att den begränsar sig till att enbart avse stöd till konstnärlig och annan estetisk verksamhet. Kulturpolitiken bör i stället betraktas som en del av uppbyggnaden av framtidens samhälle i stort. På många platser har redan kommunernas kulturnämnder fått viktiga uppgifter i den allmänna samhällsplaneringen, t. ex. som remissorgan i planfrågor. Det är angeläget att ett sådant samspel mellan samhällets olika organ kan komma till stånd på alla nivåer.

Man ökar då också möjligheterna att upprätthålla ett nära samband

mellan olika sociala funktioner i samhället. Detta är av avgörande betydelse med tanke på den grundläggande betydelse som samhällsmiljö har på de sociala förhållandena i trängre mening (åldringsvård, barntillsyn osv.) och på möjligheterna att rätta till sociala missförhållanden.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om utredning angående möjligheterna till ökad samordning mellan den samhälleliga kulturpolitiken och den allmänna samhällsplaneringen i enlighet med vad som har anförts i motionen.

Stockholm den 26 januari 1972

SVEN JOHANSSON (c)
i Skärstad

BERTIL JOHANSSON (c)
i Växjö

KJELL A. MATTSSON (c)
i Skee

BIRGITTA HAMBRAEUS (c)